

Joels bok og den laodikeiske syvendedagsadventistkirken – nummer trettién

Jeff Pippenger

2026-01-18

Nummer trettién

De tre siste messianske oppfyllelsene som finnes i Matteusboken, identifiserer tre elementer ved søndagslovens waymark: spredningen av Guds folk ved søndagsloven, slik den er forbilledliggjort ved spredningen av den lille flokk den 22. oktober 1844 og ved disiplenes spredning ved korset. Begge spredningene samsvarer med søndagsloven. I forbindelse med Galilea, som er et symbol på et profetisk vendepunkt, skal de menneskene som har vært i mørke inntil søndagsloven, bli kalt ut av mørket. Disse personene er Guds andre hjord, arbeiderne i den ellevte time, som blir vekket til spørsmålet om sabbatsstriden idet de blir kalt ut av Babylon. Deres kall ut av Babylon er den andre fasen av dommen, som begynner ved Guds hus, og som deretter ved søndagsloven konfronterer dem som er utenfor Jerusalem.

Det tiende messianske veimerket er søndagslovens spredning

Men alt dette skjedde for at profetenes skrifter skulle bli oppfylt. Da forlot alle disiplene ham og flyktet. Matteus 26:56.

Forutsigelse

Våkn opp, du sverd, mot min hyrde og mot mannen som er min neste, sier Herren, hærskares Gud: Slå hyrden, så skal fårene bli spredt; og jeg vil vende min hånd mot de små. Sakarja 13:7.

«Vi kommer snart til å bli vidt spredt, og det vi gjør, må gjøres raskt.» Fundamentals of Christian Education, 535.

«Tiden kommer da vi skal bli atskilt og spredt, og hver og en av oss vil måtte stå uten det privilegium å ha samfunn med dem som har den samme dyrebare tro; og hvordan kan dere bli stående dersom Gud ikke er ved deres side, og dere vet at han leder og veileder dere?» Review and Herald, 25. mars 1890.

Det ellevte messianske veimerket er hedningenes kall.

For at det skulle bli oppfylt som er talt ved profeten Esaias, som sier: Sebulons land og Naftalis land, ved veien til havet, bortenfor Jordan, hedningenes Galilea; det folk som satt i mørke, så et stort lys; og for dem som satt i dødens land og skygge, er det opprunnet lys. Matteus 4:14–16.

Forutsigelse

Likevel skal mørket ikke være som den trengsel som var over henne, da han i den første tid lot Sebulons land og Naftalis land bli ringe aktet, men siden lot det bli hardere rammet, ved havveien, landet på den andre siden av Jordan, hedningenes Galilea. Det folk som vandrer i

mørket, har sett et stort lys; over dem som bor i dødsskyggens land, har lyset skint. Jesaja 9:1, 2.

Ved søndagsloven vil senregnet bli utøst uten mål, og hedningene vil se et stort lys. Forfølgelse vil spre de trofaste og utbre budskapet.

«‘De skal overgi dere til råd, ... ja, også for landshøvdinge og konger skal dere føres for Min skyld, til et vitnesbyrd for dem og for hedningene.’ Matteus 10:17, 18, R. V. Forfølgelse vil spre lyset. Kristi tjenere vil bli ført fram for verdens store menn, som ellers kanskje aldri ville høre evangeliet. Sannheten er blitt framstilt uriktig for disse mennene. De har lyttet til falske anklager angående troen til Kristi disipler. Ofte er deres eneste middel til å lære dens virkelige karakter å kjenne vitnesbyrdet fra dem som blir stilt for retten for sin tro. Under forhør blir disse pålagt å svare, og deres dommere å lytte til det vitnesbyrd som avlegges. Guds nåde vil bli gitt til Hans tjenere for å møte nøden. ‘Det skal bli gitt dere,’ sier Jesus, ‘i samme stund hva dere skal tale. For det er ikke dere som taler, men deres Fars Ånd som taler i dere.’ Når Guds Ånd opplyser Hans tjeneres sinn, vil sannheten bli framholdt i sin guddommelige kraft og dyrebarhet. De som forkaster sannheten, vil tre fram for å anklage og undertrykke disiplene. Men under tap og lidelse, ja, like til døden, skal Herrens barn åpenbare sin guddommelige Forbildes saktmodighet. Slik vil kontrasten mellom Satans redskaper og Kristi representanter bli sett. Frelseren vil bli opphøyet for herskerne og folket.»

Disiplene ble ikke utrustet med martyrenes mot og standhaftighet før slik nåde var nødvendig. Da ble Frelserens løfte oppfylt. Da Peter og Johannes vitnet for Rådet, «undret de seg; og de kjente dem igjen på at de hadde vært sammen med Jesus.» Apg. 4:13. Om Stefanus er det skrevet at «alle de som satt i Rådet og så fast på ham, så ansiktet hans som det var en engels ansikt.» Menneskene «var ikke i stand til å stå seg mot den visdom og den Ånd som han talte ved.» Apg. 6:15, 10. Og Paulus, som skriver om sin egen rettergang ved keisernes domstol, sier: «Ved mitt første forsvar var det ingen som sto ved min side, men alle forlot meg.... Men Herren sto hos meg og styrket meg, for at budskapet ved meg fullt ut skulle bli forkynt, og for at alle hedningene skulle få høre det; og jeg ble fridd ut av løvens gap.» 2 Timoteus 4:16, 17, R. V.

«Kristi tjenere skulle ikke forberede noen fastlagt tale til å fremføre når de ble stilt for retten. Deres forberedelse skulle skje dag for dag ved å gjemme Guds ords dyrebare sannheter i hjertet og ved bønn styrke sin tro. Når de ble ført inn for retten, ville Den Hellige Ånd minne dem om nettopp de sannhetene som ville være nødvendige.» The Desire of Ages, 354, 355.

Dommen begynner med Guds hus ved 9/11 og ender ved søndagsloven, når dommen deretter går over til Guds andre hjord utenfor Guds hus.

Det tolvte messianske veimerket er dom over hedningene

For at det skulle oppfylles som er talt ved profeten Esaias, som sier: Se, min tjener, som jeg har utvalgt, min elskede, i hvem min sjel har velbehag! Jeg vil legge min Ånd på ham, og han skal forkynne dom for hedningene. Han skal ikke trette, heller ikke rope; og ingen skal høre hans røst på gatene. Et knekket rør skal han ikke sønderbryte, og en rykende veke skal han ikke

slokke, inntil han fører dommen fram til seier. Og til hans navn skal hedningene sette sitt håp. Matteus 12:17–21.

Forutsigelse

Se min tjener, som jeg holder oppe, min utvalgte, i hvem min sjel har behag; jeg har lagt min Ånd på ham; han skal føre retten ut til hedningefolkene. Han skal ikke rope, ikke heve røsten og ikke la sin stemme høre på gaten. Et knekket rør skal han ikke bryte, og en rykende veke skal han ikke slukke; han skal føre retten fram til sannhet. Han skal ikke svikte og ikke bli motløs, før han har grunnfestet retten på jorden; og øyene skal vente på hans lov. Jesaja 42:1–4.

Avslutningen av dommen over Guds hus begynte i juli 2023, da en røst ble hørt i gatene hvor Moses og Elia lå døde i en dal av døde, tørre ben. Da røsten ble hørt, begynte dommen å avsluttes for Guds hus og gikk videre mot dommen over hedningene. Det finnes tolv messianske oppfyllelser i Matteusboken som identifiserer de viktigste veimerker i reformbevegelsen til de hundre og førtifire tusen. Disse tolv veimerkene er forbilledliggjort ved Messias. 1989; 1996; 11. september 2001; 18. juli 2020; juli 2023; 2024; midnattsropet, adskillelsen av prestene og søndagsloven er alle identifisert, hvor 11. september har et indre og et ytre vitne, og søndagsloven har et indre vitne om en spredning, og deretter to vitner om domsperioden for arbeiderne i den ellefte time. Ni veimerker i reformbevegelsen til de hundre og førtifire tusen er direkte identifisert i Matteusboken.

Matteus er alfaen i Det nye testamente, og Åpenbaringen er omegaen. Matteus er et profetisk mesterverk hvis betydning var forseglet inntil de siste dager. Det inneholder de tolv omega-kapitlene, som svarer til alfaen i 1. Mosebok kapittel elleve til tjue-to. Som alfa til Åpenbaringen er det parallelt med det inspirerte forholdet mellom Daniel og Åpenbaringen. Det som er åpenbart om Daniels bok og Åpenbaringen når det gjelder deres profetiske forhold, ville også gjelde for forholdet mellom Matteus og Åpenbaringen. Det vi er blitt underrettet om i den forbindelse, ville tilsvare:

I Matteusboken tas den samme profetiske linjen opp som i Åpenbaringsboken.

«Åpenbaringen er en forseglet bok, men den er også en åpen bok. Den beretter om vidunderlige hendelser som skal finne sted i de siste dager av denne jordens historie. Denne bokens læresetninger er bestemte, ikke mystiske og uforståelige. I den tas den samme profetiske linje opp som i Daniel. Noen profetier har Gud gjentatt og dermed vist at de må tillegges betydning. Herren gjentar ikke ting som ikke er av stor betydning.» Manuscript Releases, bind 9, 8.

Matteusboken tar opp den «samme profetiske linje» som Åpenbaringen og Daniel, og den føres til fullkommenhet i Åpenbaringsboken, for ordet «komplement» betyr fullkommenhet.

«I Åpenbaringen møtes og avsluttes alle Bibelens bøker. Her er supplementet til Daniels bok. Den ene er en profeti; den andre en åpenbaring. Boken som ble forseglet, er ikke Åpenbaringen, men den delen av Daniels profeti som angår de siste dager. Engelen befalte:

‘Men du, Daniel, lukk ordene inne og forsegl boken inntil endetiden.’ Daniel 12:4.» The Acts of the Apostles, 585.

Matteus, Daniel og Åpenbaringen er den samme boken.

«Daniels bok og Åpenbaringen er ett. Den ene er en profeti, den andre en åpenbaring; den ene en bok forseglet, den andre en bok åpnet. Johannes hørte de hemmeligheter som tordenene uttalte, men han fikk befaling om ikke å skrive dem ned.» The Seventh-day Adventist Bible Commentary, bind 7, 971.

Det syntes viktig å ta seg tid til å sette Matteusevangeliet inn i den sammenheng som kunne understreke den profetiske betydningen av at Peter befant seg i Cæsarea Filippi før jeg vendte studiet tilbake til Joels bok. Jeg vil forsøke å sammenfatte mine observasjoner om Matteusevangeliet i et forsøk på å belyse den veldige profetiske betydningen av Peter i Cæsarea Filippi, som er Panium i Daniel elleve, vers tretten til femten.

Matteusboken er bygd opp omkring tre adskilte profetiske linjer. Den første linjen er de første ti kapitlene; den andre linjen er de neste tolv kapitlene, som etterfølges av den tredje linjen, bestående av seks kapitler. De første ti kapitlene representerer den første engelen i Åpenbaringen fjorten, de neste tolv kapitlene representerer den andre engelen i Åpenbaringen fjorten, og de siste seks kapitlene representerer den tredje engelen i Åpenbaringen fjorten. Jeg har ennå ikke tydelig bevist denne iakttagelsen, men det kan lett gjøres. Før vi gjør det, ønsker jeg å fortsette å tegne noen av de bredere strøkene på det lerretet som er Matteusboken.

Den andre linjen i kapittel elleve til og med tjueto representeres ved den andre engelen, og den andre engelen betegner alltid en fordobling, for Babylon er falt, er falt. Kapittel elleve til og med tjueto i 1. Mosebok fremsetter løftet og deretter Guds tretrinns-pakt med et utvalgt folk gjennom patriarken Abram. Midtverset i disse tolv kapitlene angir «omskjærelsen» som paktens tegn, og den ble innstiftet i det andre av tre trinn. Midtverset i Matteus’ parallelle paktslinje er det øyeblikk da Simon Barjona får sitt navn forandret til Peter.

Og jeg sier også til deg: Du er Peter, og på denne klippe vil jeg bygge min kirke, og dødsrikets porter skal ikke få makt over den. Matteus 16:18.

Peters navn representerer de hundre og førtifire tusen, og han representerer den klasse som bygger sin tro på å høre Kristi budskap. Ikke bare budskapet om Jesus, men det budskap som Jesus identifiserte som gitt til Peter av Herren selv.

Han sier til dem: «Men hvem sier dere at jeg er?»

Og Simon Peter svarte og sa: Du er Kristus, den levende Guds Sønn. Og Jesus svarte og sa til ham,

Salig er du, Simon Barjona; for kjøtt og blod har ikke åpenbart dette for deg, men min Far i himmelen. Matteus 16:15–17.

Peters tro er grunnlagt på at Jesus blir Kristus — Messias. Peters navn blir forandret, slik Abrams ble det for å markere et paktsforhold, og hans navn tilsvarer 144 000, og i nettopp det verset blir

den store strid identifisert som en Klippe som er grunnvollen for en menighet, som skulle seire over helvetes menigheter. De hundre og førtifire tusen er den endelige manifestasjonen av et utvalgt paktsfolk, og Peter representerer denne gruppen.

Peter representerer også samtidig den første kristne kirke, disiplenes kirke, for det er den historie hvor Kristus la grunnvollen til sin kirke. Kristus er grunnvollen, og han er også hjørnesteinen, og Peter er et symbol på den første kristne brud og den siste kristne brud. Derfor er Peter både et alfa- og et omega-symbol i ett vers.

Dette ene verset er det sentrale verset i tolv kapitler som representerer den andre engels budskap, og Peter «dobler» som den første brud og den siste brud. Den siste brud vil være i krig med Satans synagoge, og den siste brud vil bestå av to grupper. Den ene gruppen, de hundre og førtifire tusen, den andre gruppen er den store skare. Den store skare er representert ved Smyrna og de hundre og førtifire tusen ved Filadelfia.

De hundre og førtifire tusen er filadelfiere, og Peters navneforandring i vers atten representerer beseglingen av de hundre og førtifire tusen. Han er symbolet på dem som er beseglet, og i verset, selve midtverset i de tolv paktskapitlene, svarer han til selve midtverset i de tolv kapitlene i Første Mosebok, hvor omskjærelsen blir identifisert som tegnet. Åpenbaringen kapittel elleve til og med tjue-to danner den tredje linjen i de tolv kapitlene med paktsvitnesbyrd, og midtverset i disse tolv kapitlene identifiserer ekteskapet mellom skjøgen i Åpenbaringen sytten og jordens konger.

Og dyret som var, og ikke er, også det er den åttende, og er av de sju, og går til fortapelse.
Åpenbaringen 17:11.

Dette verset er knyttet til å identifisere Babylon den stores endelige fall, og Babels første fall fant sted i det første kapitlet av Første Moseboks tolvkapittels paktslinje. Peter representerer de hundre og førtifire tusen i midtverset, som svarer til midtverset i Første Mosebok. I midtverset i Åpenbaringen fører Babylon den stores fall historien om Nimrod, Babels store jeger, til sin avslutning.

Midtversene i hver av disse tre profetiske linjene identifiserer enten Guds segl eller dyrets merke. Den babylonske dødspakten, som begynner i Første Mosebok, når sin avslutning i Åpenbaringen. Ved dette setter den en begynnelse og en avslutning på alle tre linjene, når de føres sammen, linje på linje. Der Peter benyttes som et symbol på den store strid mellom Klippen og Helvetes porter, finnes den annen engels budskap, for den annen engels budskap er: Babylon er falt (Nimrod), er falt (Romas skjøge). Den andre linjen i Matteus' tre linjer er den annen engels budskap, for den identifiserer Babylons to fall. Den fremstiller et forfalsket ekteskap nettopp der det sanne ekteskap fullbyrdes, ved søndagsloven. Den fremstiller tallet «8» som en forfalskning av Guds folk, som er de sanne åtte. Pavemakten fremstilles også som en forfalskning av Gud, for den var, og er likevel, og skal stige opp. Den stiger opp nettopp der banneret stiger opp — søndagsloven.

I Matteus finnes det tolv messianske oppfyllelser, og det finnes mellom tre hundre og fem hundre profetier om Messias i Det gamle testamente. Matteus inneholder tolv direkte identifiserte oppfyllelser, langt flere enn noe av de andre tre evangeliene. Disse tolv oppfyllelsene samsvarer

med ni særskilte veimerker i den reformatoriske bevegelsen til de hundre og førtifire tusen. Ni symboliserer fullstendighet, for det finnes ikke noe tall utover «ni», ettersom ethvert annet tall som følger etter «ni», bare benytter de ni sifrene fra én til ni, og null. Ni er fylde. Av disse ni veimerkene er det to som har mer enn én av Matteus' oppfyllelser. 9/11 har to, og søndagsloven har tre.

Endens tid i 1989, budskapets formalisering i 1996, etterfulgt av 11. september, etterfulgt av skuffelsen den 18. juli 2020, etterfulgt av røsten i ødemarken i juli 2023, som ledet til oppstandelsen i 2024, som leder til Midnattsropet, etterfulgt av prestenes adskillelse, som kulminerer ved søndagsloven. Ni veimerker, hvorav ett har to vitner og ett har tre vitner; 11. september har to, og søndagsloven tre. Dette betyr at i reformlinjen til de hundre og førtifire tusen markerer 11. septembers to vitner frem til søndagslovens tre vitner beseglingstiden for de hundre og førtifire tusen. De tolv veimerkene er på linje med enhver reformatrisk bevegelse, og ved å gjøre det fremhever og identifiserer de beseglingstiden for de hundre og førtifire tusen fra 11. september og frem til søndagsloven.

Ved å gjøre dette identifiserer den to vitner ved 11. september, og tre vitner ved søndagsloven. De to vitnene ved 11. september er den andre engels budskap, og de tre vitnene ved søndagsloven er den tredje engels budskap. Derfor isolerer og forstørker den linjen som frembringes ved Matteus' oppfyllelser av messianske profetier beseglingstiden, samtidig som den identifiserer den andre engel som alfa for beseglingstidens historie, og den tredje engel som omega. Det betyr at beseglingstiden er innrammet mellom tallet to og tallet tre, og således plasserer tjuetre, et symbol på forsoningen, over hele beseglingens historie.

I Matteusboken finnes det tre profetiske linjer, som representerer henholdsvis den første, den andre og den tredje engel, og de tolv kapitlene i den andre linjen i Matteus representerer pakten med de hundre og førtifire tusen, for den er omegaen til Første Moseboks alfa-pakt med Abram. Dette betyr også at ettersom den andre engel, når Peter representerer både den første og den siste kristne brud, etablerer Peters fordobling det profetiske kravet om en fordobling i den andre engel. Etter tre vitners utsagn er tallet tolv det tau som binder de tre linjene med tolv kapitler sammen, så når vi finner en annen representasjon av tallet tolv i Matteusboken, må den være på linje med det andre tolv i Matteusboken.

De tolv kapitlene i Matteus, som begynner med det symbolske tallet elleve og slutter med dets symbolske motstykke, tallet tjueto, samsvarer med de hundre og førtifiretusens reformlinje, representert ved de tolv messianske oppfyllelsene, og åpenbarer således en annen «fordobling» i den andre engels linje. De tolv messianske oppfyllelsene utgjør, sammen med de tolv kapitlene, den andre engels «fordobling», men når de multipliseres, representerer de 144 000. Peter er fordoblet, og tallet tolv er også fordoblet. Disse fordoblingene oppfyller fordoblingen av at Babylon faller to ganger.

Kapittel elleve til og med tjue-to representerer den andre engelen i Åpenbaringen fjorten. Ti er et symbol på en prøve, og den første av tre prøver er de første ti kapitlene i Matteus. «Ti» symboliserer en prøve. Fordi Matteus er alfaen til Åpenbarings omega, begynner kapittel én i

begge bøker med en åpenbaring av Jesus Kristus. I kapittel én blir Josef prøvet med hensyn til om han vil tro engelen eller ikke. Hans motstykke var døperen Johannes' far, Sakarja, som ikke trodde og mislyktes i den samme prøven. Den ene tok imot en fødsel tilveiebrakt av forsynet, den andre tvilte.

I kapittel to fryktet Herodes fødselen av en ny konge, og Josef og Maria flyktet til Egypt. Johannes Døperen brakte den første prøven i kapittel tre, en første prøve som Søster White identifiserer som en liv-eller-død-prøve, for hun skrev at «de som forkastet Johannes' budskap, kunne ikke ha nytte av Jesus.» Den første engel er et prøvende budskap som, slik Johannes gjorde, kaller menneskene til å frykte Gud, for timen for Guds dom kommer. Dette fremstilles ved Johannes når han spurte: «hvem har advart dere om å flykte fra den kommende vrede?»

Så, i kapittel fire, faster Jesus i førti dager, noe som kulminerer i tre adskilte prøver, for de tre prøvene er alltid representert i den første engels budskap. Deretter begynte Jesus å bygge grunnvollene ved å utvelge sine disipler, for med Esra og Nehemja ble templets grunnvoller lagt i historien om det første dekretet, og med millerittene ble grunnvollene lagt i historien om den første engel. Grunnvollene er saligprisingene, etterfulgt av hans mirakler som ledet frem til at han sendte ut de tolv disiplene ved slutten av kapittel ti. Da var de tolv disiplene på plass, og inspirasjonen identifiserer disiplene som den kristne kirkes grunnvoll. Ved kapittel elleve var grunnvollene fullført.

I kapittel elleve tjener disiplene på egen hånd; Jesus er alene, noe som markerer et tydelig brudd mellom kapittel ti og elleve. Kapittel én til og med ti utgjør den første engels budskap; det tok slutt ved den andres ankomst. Den andre engelen frembringer en deling, en adskillelse, slik det skjedde med millerittene og protestantene. Kapittel ti ender med at Jesus skiller seg fra disiplene, og i kapittel elleve er Han alene.

Kapittel elleve til og med tjueto representerer den andre engelen og leder frem til kapittel tjuetre til og med tjuette som den tredje linjen til den tredje engelen. Den tredje engelen kommer selvsagt frem til søndagsloven, hvilket er det påsken i kapittel tjueseks til og med tjuette representerer. «23» er symbolet på soningen, og det første av disse seks kapitlene representerer den første engelens budskap, mens de siste tre kapitlene representerer den tredje engelens budskap. De to kapitlene i midten (24 & 25) representerer den andre engelen. De siste tre kapitlene inneholder «23» spesifikke veimerker som samordner kapittel «23» som den første engelen eller begynnelsen, og kapitlene tjueseks til og med tjuette som den tredje, med «23» veimerker. Kapittel 23 er den første engelen, og de neste to kapitlene er den andre engelen, og de siste tre kapitlene er den tredje engelen.

Den tredje linjen i Matteus representerer den tredje engelen, og den er delt inn i tre trinn. Kapittel 23 er det første trinnet, og den første engelen. Kapittel 24 og 25 er det andre trinnet, og den andre engelen. Kapittel 26, 27 og 28 er det tredje trinnet og den tredje engelen. Ett kapittel for den første engelen, to kapitler for den andre engelen og tre kapitler for den tredje. Den tredje, som er påske, som representerer korset, som igjen svarer til søndagsloven, er også representert ved pinse.

Pinse er tallet 50, og 50 er symbolet på jubelåret. Jubelåret omfatter et niogførtiende år, slutten på den sjuende syklusen av sju år. Tallet 49 går forut for tallet 50, men er direkte knyttet til det. Den tredje linjen i Matteus begynner med kapittel 23; deretter følger to kapitler (24, 25) som til sammen utgjør 49, like før den tredje engelen som representerer tallet 50.

Begynnelsen på rekken av de seks kapitlene er «23», og slutten er «23» veimerker, og summen som fremkommer ved å legge kapittel 26 sammen med 27 og 28, er «81», som er et symbol på prestene, innvevd i selve versene som identifiserer utgytelsen av blodet som den himmelske Yppersteprest ville bruke i sin yppersteprestlige tjeneste. Av denne grunn er tittelen på kapittel «81» i Slektenes håp basert på Matteus 28.

«Kapittel 81 — ‘Herren er oppstanden’»

«Dette kapittelet er basert på Matteus 28,2–4, 11–15.» Slektenes håp, 780.

Tallet «81» representerer prestedømmet, og i 3. Mosebok 8 fremsettes prestenes syv dager lange innvielse. I 4. Mosebok kapittel 8 fremsettes levittenes renselse. I 2. Krønikebok står «81» prester kong Ussia imot, og avsnittet bidrar direkte til å stadfeste beseglingsbudskapet om de hundre og førtifire tusen.

Men da han vart sterk, opphøgte hjarta hans seg til hans undergang; for han gjorde seg skuldig i overtreding mot Herren sin Gud og gjekk inn i Herrens tempel for å brenna røykjelse på røykjelsesaltaret. Og presten Asarja gjekk inn etter han, og med han åtti prestar åt Herren, tapre menn. Og dei stod imot kong Ussia og sa til han: Det høyrer ikkje deg til, Ussia, å brenna røykjelse for Herren, men prestane, Arons søner, som er vigsla til å brenna røykjelse. Gå ut av heilagdomen; for du har fare fram trassig, og det skal ikkje verta deg til ære frå Herren Gud.

Da ble Ussia vred, og han hadde et røkelseskar i hånden for å tenne røkelse; og mens han raste mot prestene, brøt spedalskheten fram i pannen hans for øynene på prestene i Herrens hus, ved siden av røkelsesalteret. Og øverstepresten Asarja og alle prestene så på ham, og se, han var spedalsk i pannen; og de drev ham ut derfra; ja, også han selv skyndte seg å komme ut, fordi Herren hadde slått ham. Og kong Ussia var spedalsk til sin dødsdag og bodde i et avsondret hus, som spedalsk; for han var utelukket fra Herrens hus. Og Jotam, hans sønn, var satt over kongens hus og dømte folket i landet. 2 Krønikebok 26:16–21.

Åttien som symbol er knyttet til prestene som motsatte seg Ussias forsøk på å bære fram offer i helligdommen. Den profetiske strukturen i avsnittet om Ussia samsvarer med den profetiske strukturen i Daniel elleve, vers elleve og tolv. Begge avsnittene identifiserer en sydlig konge hvis hjerte opphøyes på grunn av militære seire, og særlig den nylige seieren over en konge fra nord. Da vers elleve i Daniel elleve ble oppfylt av Ptolemaios i slaget ved Rafia, søkte han, slik Ussia også gjorde, å bære fram et offer i helligdommen i Jerusalem, men ble motstått av prestene. Linje på linje identifiserer de to vitnene den ukrainske krigen som nesten er avsluttet.

Kapittel åttien av Slektenes håp er basert på Matteus 28 og identifiserer Kristus som den som steg opp for å begynne sin gjerning som den himmelske yppersteprest.

Men hovedsaken i det som er blitt sagt, er denne: Vi har en slik øversteprest, som har satt seg ved høyre hånd av Majestetens trone i himlene. Hebreerne 8:1.

Tallet «81» er et symbol på prestene, og kapittel 26, 27, 28; det tredje trinnet i den tredje linjen i Matteus summerer seg til 81. Det andre trinnet summerer seg til 49, og det første trinnet er 23. Åttien representerer 80 prester og én øversteprest i vitnesbyrdet om Ussia. På dette nivået er de 80 prestene menneskelige, og øverstepresten er guddommelig. 81 representerer foreningen av guddommelighet med menneskelighet. Tallet én i tallet åttien representerer guddommelighet.

Tallet én i elleve representerer menneskelighet og også guddommelighet. Tallet én i tallet tjueén representerer guddommelighet, og tjue menneskelighet. Kombinasjonen av to og én kan sees i disiplene på veien til Emmaus.

Kombinasjonen av de tre og den ene er menneskelighet og guddommelighet, slik det er framstilt ved den brennende ovnen til Sjadrak, Mesjak og Abed-Nego.

Kombinasjonen av fire og én viser at foreningen av guddommelighet med menneskelighet fullbyrdes i den fjerde generasjon.

Kombinasjonen fem og én identifiserer de fem jomfruene som venter på brudgommen.

Kombinasjonen av seks og én representerer menneskets forhold til sabbaten på den sjuende dag, som Guddommen er Herre over. Tallet «seks» er et symbol på mennesket, og den ene er Kristus.

Kombinasjonen av syv og én representerer overgangen fra den syvende menigheten, Laodikea, til den filadelfiske erfaring.

81 er et symbol på prestene og deres forhold til ypperstepresten.

Kombinasjonen av ni og én betegner fullendelse. Et svangerskap varer i ni måneder. Det var ni generasjoner frem til Noah, og ni generasjoner deretter som ledet frem til pakten. Jesus oppga ånden i den niende time. Kombinasjonen av ni og én betegner fullføringen av verket med å forsegle Hans folk.

I denne sammenheng er én kombinasjonen av menneskelighet og guddommelighet; nummer to er den guddommelige lærer, som underviser menneskeheten. Nummer tre er de tre englers budskap, som er det budskap de blir undervist i i nummer to. Nummer fire identifiserer den fjerde generasjon og identifiserer således den profetiske historie når de fem vise jomfruer blir åpenbart og gjenskapt, slik det er framstilt ved den sjette skapelsesdag. Deretter identifiserer det syvende trinn overgangen til Filadelfia og gåten om de åtte som er av de syv. På dette punkt blir pakten fullbyrdet, og prestedømmet «81» blir løftet opp for å fullføre verket, representert ved tallet ni. Ved hvert trinn er nummer én Løven av Judas stamme, som også er Palmoni, den Underfulle Tallsetter. 81 er et symbol på prestene. Palmoni skapte alle tallene.

Tallet elleve representerer halvparten av tjueto, og begge representerer foreningen av guddommelighet med menneskelighet. I en nylig artikkel tok jeg med to utsagn som omhandler begynnelsen og avslutningen.

Den første uttalelsen fastslo at da Ellen White hadde sine første syner om helligdommen, ble hun vist at sabbatsbudet skinte klarere enn de andre budene. Hun ble også vist at i de siste dager var «inkarnasjonslæren» omgitt av et mildt stråleskjær. Sabbaten var et lys ved begynnelsen som var et forbilde på inkarnasjonslæren ved enden. Foreningen av guddommelighet med menneskelighet er inkarnasjonslæren, for det er læren om at Kristus tok på seg menneskelig kjød og således satte eksemplet at guddommelighet forent med menneskelighet ikke synder.

Elleve pluss elleve er tjueto, og tallet elleve innleder hver av de tolvkapittels paktslinjene, og hver av dem ender med tjueto. Kapittel elleve og vers elleve i Skriftene representerer veimerker for de hundre og førtifire tusen.

2014

Krigen i Ukraina begynte i 2014 og utgjør den ytre linjen i beseglingstiden for de hundre og førtifire tusen.

Og kongen i sør skal fylles av vrede og dra ut og stride mot ham, mot kongen i nord; og han skal stille opp en stor hær, men hæren skal bli gitt i hans hånd. Daniel 11:11.

18. juli 2020

Den første skuffelsen var Jesu nøling med å gå for å oppreise Lasarus, det kronende mirakelet og Guds segl. Jesus ventet fire dager før Han oppreiste Lasarus. Verset i Johannes identifiserer det siste av sju mirakler som direkte identifiseres i Johannesevangeliet. Det første var forvandlingen av vann til vin. Det finnes mye lys i å betrakte de sju miraklene som kulminerer i Johannes 11,11, og alle teologene er enige om at det bare er sju mirakler i Johannes, på grunnlag av at disse miraklene blir direkte identifisert. Av denne grunn inkluderer de ikke Kristi oppstandelse som det åttende tegnet, men det var et mirakel, og Hans oppstandelse er pakts tegnet, så oppstandelsen i Johannesevangeliet er det åttende mirakelet, det som er av de sju, for hvert av de foregående sju miraklene ble fullbyrdet ved kraften i Hans oppstandelse.

Dette sa han; og deretter sier han til dem: Vår venn Lasarus sover; men jeg går for å vekke ham av søvnen. Johannes 11,11.

Juli 2023

I juli 2023 begynte røsten i ørkenen å rope ut et budskap som besitter livets Ånd.

Og etter tre og en halv dag fór livets Ånd fra Gud inn i dem, og de stod på sine føtter; og stor frykt falt på dem som så dem. Åpenbaringen 11:11.

Johannes blir født åtte dager før søndagsloven, for det er ved søndagsloven at hans far Sakarja taler. Johannes' navn blir forandret fra Sakarja til Johannes ved søndagsloven, når hans navneforandring identifiserer et paktsforhold. Fødselen er et forbilde på oppstandelsen av dem som ble drept i gatene den 18. juli 2020.

Sannelig sier jeg dere: Blant dem som er født av kvinner, er det ikke fremstått noen større enn Johannes Døperen; men den som er minst i himlenes rike, er større enn han. Matteus 11:11.

2024

Jesaja identifiserer den andre samlingen som ble oppfylt i 1849. Den andre samlingen begynte i juli 2023 og avsluttes når Guds folk blir beseglet.

Og det skal skje på den dag at Herren igjen, for annen gang, skal rekke ut sin hånd for å vinne tilbake resten av sitt folk, dem som er blitt tilbake, fra Assyria og fra Egypt og fra Patros og fra Kusj og fra Elam og fra Sinear og fra Hamat og fra havets øyer. Jesaja 11:11.

Like før søndagsloven

Jesus har nettopp fullført det triumferende inntoget og markerer dermed overgangen fra Midnattsropet til søndagsloven. Han har de tolv disiplene med seg, for de er allerede utvalgt før søndagsloven.

Og Jesus kom inn i Jerusalem og inn i tempelet; og da han hadde sett seg omkring på alle ting, og det nå var blitt aften, gikk han ut til Betania med de tolv. Markus 11,11.

Når beseglingen er fullbyrdet på de hundre og førtifire tusen, like før søndagsloven, er sammenføyningen av Guddommens ektemann med menneskehetens hustru fullendt, og de to er for evig ett, for soningen er fullført.

Likevel er verken mannen uten kvinnen eller kvinnen uten mannen i Herren. 1 Korinterbrev 11,11.

Det mirakuløse fødselen til Sara, en fødsel som lenge har vært forsinket siden opprøret i 1863, fullbyrdes når kvinnen i Åpenbaringen tolv føder tvillinger. Det første barnet kommer ved midnattsropet og det andre barnet ved søndagsloven. Barnet som kom ut som nummer to, hadde den skarlagensrøde tråden som representerer Rahabs tegn i Jeriko.

Ved tro fikk også Sara selv kraft til å unnfange sæd, og hun fødte et barn da hun var over alderen, fordi hun aktet ham trofast som hadde gitt løftet. Hebreerne 11:11.

Søndagsloven for Laodikea

Jeremia identifiserer dommen over den laodikeiske syvendedags adventistmenighet.

Derfor sier Herren så: Se, jeg vil føre ulykke over dem, som de ikke skal kunne unnsnippe; og om de enn roper til meg, vil jeg ikke høre på dem. Jeremia 11,11.

Esekiel samstemmer med Jeremias dom over adventismen.

Denne byen skal ikke være deres gryte, og dere skal heller ikke være kjøttet midt i den; men jeg vil dømme dere ved Israels grense. Esekiel 11:11.

Det gamle Israels bortgang som Guds paktsfolk innebærer at Gud egger det tidligere paktsfolket til nidkjærhet over det de kastet bort. Dette gjentas overfor adventismen ved søndagsloven.

Jeg sier da: Har de snublet for at de skulle falle? Langt derifra! Men ved deres fall er frelsen kommet til hedningene, for å vekke dem til nidkjærhet. Romerne 11:11.

Adventismen, som bygger på William Millers verk, hvilket de forkaster, er likevel den bevegelsen som bygde templet; men som med Salomo, som også bygde templet, brøt de pakten, og deres rike skal bli tatt fra dem og gitt til et folk som vil forvalte Guds vingård slik Han befaler.

Derfor sa Herren til Salomo: Fordi du har gjort dette, og ikke holdt min pakt og mine forskrifter, som jeg har pålagt deg, vil jeg visselig rive riket fra deg og gi det til din tjener. 1 Kong 11:11.

Søndagsloven for Filadelfia

Ved søndagsloven blir den triumferende kirke ført inn i sitt eget land, i samsvar med profetene, og dette landet er et land som er rikt på budskapet om det sene regn. Jeriko ble gjenoppbygd i 1863, og ved søndagsloven faller Jeriko.

Men det landet som dere drar inn i for å ta det i eie, er et land med fjell og daler, og det drikker vann fra himmelens regn. 5 Mosebok 11:11.

En by er et kongerike, og den seirende kirke representerer Kristi herlighetsrike. Dette den seirende kirkes rike begynner ved søndagsloven, når hans kirke blir opphøyet og løftet opp over alle fjell og høyder.

Ved de rettskaffnes velsignelse blir byen opphøyet, men ved de ugudeliges munn blir den revet ned. Ordspråkene 11:11.

Det var ved den niende time at engelen kom til Cornelius og påla ham å sende bud etter Peter, og slik identifiseres tidspunktet da evangeliet går til hedningene ved søndagsloven. Da Peter ble pålagt av Gud å gå, skjedde det i sammenhengen av et syn om å spise urene dyr. Dette oppfylles ved søndagsloven. Den niende time svarer til den niende time da Kristus døde. Den niende time representerer slutten på en periode som begynner ved den tredje time, da Jesus ble korsfestet, og døde seks timer senere. Det er den samme perioden som hos Peter, som er i salen i den øvre etasje ved den tredje time, og deretter i templet ved den niende time. Én niende time ender ved Kristi død; ved den neste niende time er Peter i templet og forkynner Joels budskap. Kristi død avsluttet paktsforholdet med Israel og åpnet døren for hedningene, representert ved Cornelius.

Og se, i samme stund stod det allerede tre menn ved huset hvor jeg var, utsendt til meg fra Cæsarea. Apostlenes gjerninger 11:11.

De skal være en vederstyggelighet for dere; dere skal ikke ete deres kjøtt, men deres døde kropp skal dere holde for en vederstyggelighet. 3 Mosebok 11,11.

Vi vil fortsette dette studiet i neste artikkel.

«Jeg drømte at Gud, ved en usett hånd, sendte meg et kunstferdig utarbeidet skrin, omkring ti tommer langt og seks tommer i kvadrat, laget av ibenholt og perler, kunstferdig innlagt. Til skrinet var det festet en nøkkel. Jeg tok straks nøkkelen og åpnet skrinet, og til min undring og overraskelse fant jeg det fylt med alle slags og størrelser av juveler, diamanter, edelstener og gull- og sølvmynter av enhver dimensjon og verdi, vakkert ordnet på sine ulike plasser i skrinet; og slik ordnet kastet de tilbake et lys og en herlighet som bare solen kunne måle seg med. ...»

«Jeg så ned i skrinet, men øynene mine ble blendet av synet. De strålte med ti ganger sin tidligere herlighet. Jeg tenkte at de var blitt skurt i sanden av føttene til de ugudelige personene som hadde spredt dem og trådt dem ned i støvet. De lå ordnet i vakker orden i skrinet, hver og én på sin plass, uten noe synlig preg av anstrengelsen hos mannen som kastet dem inn. Jeg ropte av ren glede, og det ropet vekket meg.» Early Writings, 81–83.

«Dere skyver Herrens komme for langt ut i fremtiden. Jeg så at den siste regn kom like [plutselig som] midnattsropet, og med tidobbel kraft.» Spalding og Magan, 5.

Og i alle saker som gjaldt visdom og forstand, som kongen spurte dem om, fant han dem ti ganger bedre enn alle spåmennene og stjernetyderne som var i hele hans rike. Daniel 1:18–20.